

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kovátsits László (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. szeptember 9-én kelt 31.P.23.351/2011/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, és a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes kereseti kérelmében arra hivatkozással kérte az alperes sajtó-helyreigazításra való kötelezését, mert az általa üzemeltetett ... honlapon „...” címmel közölt írásban valótlanul állította, hogy 170.000 forintot vesz fel a ... felügyelő bizottsági tagjaként. A valóság ezzel szemben az, hogy a felügyelő bizottsági tagságért járó tiszteletdíjat, mint alpolgármester nem veszi fel.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a sajtóközleményben valótlanul állítottak, csak azt közölték, hogy a felperesnek a felügyelő bizottsági tagságért tiszteletdíj jár.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 27.000 forint eljárási illetéket, valamint 15 napon belül az alperesnek 14.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalom-szolgáltatás alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 12. § (1)-(2) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. és 14. számú állásfoglalását, az Alkotmány 54. § (1) bekezdését, az 59. § (1) bekezdését, a 61. § (1)-(2) bekezdését, az Alkotmánybíróság 36/1994.(VI. 24.) AB számú határozatát.

Kifejtette, hogy az átlagolvasó a cikket akként értelmezhetette, hogy a felperes alpolgármesterként felügyelő bizottsági tagsági díjban részesül. A felperes jövedelmét megbecsülő közlés pedig abban a részében, hogy a felperes felügyelő bizottsági tagsága miatt díjazásban részesül, megfelel a valóságnak. Az írás a felperes jövedelmének nagyságrendjével foglalkozik, nem annak pontos forrásaival és így a megítélése szempontjából közömbös, hogy a felügyelő bizottsági díjazást a ...-tól vagy a ...-tól veszi-e fel. Az ilyen pontatlanságot a felperesnek, mint politikai közszereplőnek el kell viselnie.

Hivatkozott a PK. 12. számú állásfoglalására is és utalt a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeire. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes olyan helyreigazítási kérelmet terjesztett elő, amely nem adott lehetőséget az alperesnek az esetleges tévedés korrigálására, mert a felperes helyreigazítási kérelme erre nem volt alkalmas. A felperes helyreigazítási kérelmének teljesítése esetén olyan hamis látszat keletkezett volna, hogy a felperes az alpolgármesteri illetményen felül felügyelő bizottsági díjazásban részesül.

Az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy a megtekintett honlapon a felperes neve mellett is szerepelt 170.000 forint, ami megegyezett a többi felügyelő bizottsági tag díjazásával.

Az elsőfokú bíróság azonban ennek nem tulajdonított ügydöntő jelentőséget, mivel álláspontja szerint a sajtószerv erre hivatkozással csak akkor mentesülhetett volna a felelősség alól, hogyha feltünteti a hivatalos forrást is, ahonnan információja származik, a cikkben azonban ilyen nem szerepelt.

Mindezek alapján a keresetet elutasította és a pereszes felperest a Pp. 78. §-a alapján a perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Ismertette az előzményeket, az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve azt, hogy a cikkben az szerepelt, hogy az 557.888 forintos alpolgármesteri illetménye mellé 20 %-os költségtérítés jár, s ha még ez sem lenne elég mindezt egy szerény 170.000 forintos tiszteletdíjjal is sikerül „megfejeznie” a vagyonkezelő felügyelő bizottsági tagjaként. Állítása szerint ez nem felel meg a valóságnak, mert szó sincs „megfejezésről”, hiszen a vagyonkezelő felügyelő bizottsági tagságáért járó díjazást nem vette fel, amit egyébként az alperes sem vitatott.

Közölte, hogy a Fővárosi Közgyűlés 1956/2010. számú határozatával megválasztotta a ... felügyelő bizottsági tagjának, majd később elnökének.

Sérelmezte, hogy az alperes elmulasztotta feltüntetni a cikk hivatalos forrását, azt, amelyre információit alapította, illetve hivatkozott a 2009. évi CXXII. törvényre, az 1994. évi LXIV. törvényre, és arra, hogy sem a 170.000 forintos vagyonkezelői felügyelő bizottsági tagságért járó tiszteletdíj, sem pedig a képviselőségért járó 100.000 forintos plusz jövedelem nem képezi mellékes bevételét. A kifogásolt cikk konkrétan a vagyonkezelő felügyelő bizottsági tagságáért járó juttatást említette,

nem pedig általában a felügyelő bizottsági juttatást, ezáltal téves az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a sérelmezett közlés lényegtelen pontatlanságnak minősül.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes költségeiben történő marasztalását kérte.

Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes megítélése szempontjából lényegtelen, hogy melyik gazdálkodó szervezettől jut a felügyelő bizottsági tagságért tiszteletdíjhoz. Utalt arra, hogy a cikk hivatalos közlésen alapult, ugyanis a honlapján jelent az meg, hogy a felperes 170.000 forint tiszteletdíjra jogosult. Az újságíró tehát nem feltételezhette azt, hogy ez nem felel meg a valóságnak. A „megfejeji” kifejezés egyébként sem azt jelenti, hogy az tiszteletdíjat a felperes ténylegesen fel is veszi és ezzel a kifejezéssel - bár ezt a felperes a helyreigazítási kérelmében nem sérelmezte - hamis látszat sem keletkezett.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helytálló jogi következtetésre jutott, érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla teljes körűen egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás különleges személyiségvédelmi eszköz, amelynek alkalmazására csak a speciális szabályokban előírt módon és feltételek fennállása esetén van lehetőség.

A sajtóközlemények tartalmi helytállóságáért a sajtó objektív felelősséggel tartozik.

A sajtó-helyreigazítás tárgya kifejezetten csak a közölt tények tartalmi valósága lehet, amelybe beletartozik az is, hogy a tényeket úgy kell ismertetni, hogy a közlemény egésze a valóságot helyesen tükrözze. Így sajtó-helyreigazításnak csak akkor van helye, ha a közölt tények nem felelnek meg a valóságnak, illetve a valóságot hamis színben tüntetik fel.

A sajtószervnek objektív törvényi felelőssége révén abban az esetben is helyt kell állnia a közlések valóságtartalmáért, ha az hivatalos közleményben került nyilvánosságra hozatalra. Így nem helytálló az alperes azon kimentési kifogása, hogy az önkormányzat hivatalos internetes honlapján szereplő adatokról való tudósítása miatt helyreigazításra nem kötelezhető.

A 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, továbbá a 10. § értelmében mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák, és a médiatartalom-szolgáltatónak a hiteles, gyors és pontos tájékoztatás a feladata [13. § (1) bekezdés].

Az Smtv. arról is rendelkezik, hogy tiszteletben kell tartani az emberi méltóságot, az emberi jogokat, a magánélet és más személyhez fűződő jogokat (Smtv. 14. §, 16. §, 18. §).

A törvény 12. § (1) bekezdése alapján, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy való tényeket hamis színben tüntetnek fel, akkor az érintett követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállításai valótlan, illetve mely tényeket tüntet fel hamis színben, továbbá melyek a való tények.

A sajtó-helyreigazítás iránti kérelem elbírálásánál irányadó szempontokat a PK. 12. számú állásfoglalás foglalja össze, ez az új szabályok alkalmazása során is irányadó. Az állásfoglalás II. pontja szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, és ha a közlemény a maga egészében és összefüggéseiben megfelel a valóságnak, abban az esetben az egyes - az egészhez képest lényegtelen - részletek nem szolgálhatnak alapul helyreigazításra, mert a közvélemény tájékoztatása szempontjából nem jelentős, a helyreigazítást kérő személyiségének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések ugyanis nem értékelhetők a közlemény egyéb részeitől függetlenül.

Nem vitásan a felperes tag volt a ... és a felügyelő bizottságában is.

A „...” megjelentek szerint a felperesnek, mint alpolgármesternek illetménye mellett 20 %-os költségterítés is jár, és ezt sikerült „megfejeznie” 170.000 forintos tiszteletdíjjal az önkormányzat vagyonkezelő bizottsági tagjaként.

A felperes állította, hogy a ... felügyelő bizottságáért járó tiszteletdíjat nem vette, nem veszi fel. Azt nem vitatta, hogy ugyanakkor a ... felügyelő bizottsági tagságáért járó juttatást megkapta, megkapja.

Az alperes írása a ... Önkormányzat polgármesterének, alpolgármesterének - a felperesnek - az illetményét, költségterítését, tiszteletdíját, annak összegezését tárta a nyilvánosság elé, hasonlította össze a www....hu/kozerdeku-adatok/bejegyzes alapján.

Az írás a felperes jövedelmének a nagyságrendjével foglalkozott - mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság is megállapította - és ennek megfelelően a közvélemény tájékoztatása szempontjából nem az volt a lényeges adat, hogy a felperes a ... vagy a ... felügyelő bizottsága alapján részesül díjazásban, hanem az, hogy felügyelő bizottsági tagként kap díjazást.

A felperes személyének megítélése szempontjából az lényegtelen pontatlanság, és nem bír jelentőséggel az, hogy a ...-tól veszi fel a díjazást, illetve hogy a ... felügyelő bizottsági tagságáért járó díjat nem veszi fel.

Így a Fővárosi Ítéltábla is osztotta azt az elsőfokú bírósági álláspontot - a PK. 12. számú állásfoglalás II. pontjában foglaltakra is tekintettel -, hogy az alperes e körben helyreigazításra nem köteles, ezáltal helyesen utasította el az elsőfokú bíróság a felperes erre irányuló keresetét.

A másodfokú bíróság csak megjegyzi, hogy a felperes által sérelmezett „megfejez” kifejezés alkalmazása nem jelenti annak állítását, hogy azt az összeget a felperes ténylegesen fel is veszi, illetve rendelkezik vele. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tartja annak kiemelését, hogy a sajtó-helyreigazítási perben csak azon közlések miatti igény vizsgálható, amelyeket az igényérvényesítő már a sajtószervhez eljuttatott kérelmében is sérelmezett. Sajtó-helyreigazítási perben a

sajtószervhez eljuttatott kérelmet meghaladó közlések miatti igény előterjesztésére nincs jogszabályi lehetőség.

A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta és az alaptalanul fellebbező felperest a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perköltség megfizetésére, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra is.

Budapest, 2011. december 15.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő